

HUSZÁR Andrea Magdolna

szobrászművész, mesekutató

sz. 1973. Orosháza, Magyarország

portfólió

válogatott munkák: 1999-2014

.....
W www.huszarandrea.hu

P Budapest, H-1241. Pf. 92.

E huszarandrea@freemail.hu

1

A **szobrász- képzőművész** munkája sokrétű. Vizuális művészként szobrászati, videó és fotó alkotásokkal szerepel a nemzetközi és a hazai művészeti életben.

Az alkotóművészeti látás és a társadalomkutatói pálya társul a tevékenységében, kulturális antropológusként a törzsi társadalmak, falusi közösségek tárgyi és szellemi kultúrájában megjelenő vallási képzeteket, mitikus- mesei összefüggéseket kutat.

Együtt élt és dolgozott hazánk legnagyobb mesemondójával: Pápai Istvánné Páhi Emma, Népművészet Mestere, karcsai mesemondóval, akitől az ősi tündérmesei hagyományt vette át. Hivatásként ezt az utat folytatja. Független kutató- és alkotóműhelyt vezet *Meseház* néven Visegrádon.

Művei, tér-alkotásai kísérletező-kutatói szelleműek, például tereméretű installációt készített 25 ezer tojásból, gyógyító szobrot 20 tonna kőből, de dolgozik arannyal, bronzal, természethanggal, élő növényekkel is. Az alkotómunka mentén kis közösséget formál azért, hogy a kiállító közeget is bevonja a művekbe: ún. *hely- specifikus installációkat* készít. Köztéri szobrai is vannak.

Tevékenysége mentén *Smohay- díjat* kapott. Oltárműve 2008-ban Magyarországot képviselte a 7 évenként megrendezett 'Art in Contemporary Europe' című nemzetközi kiállításon.

Dolgozik díszlet-tervezőként színházban, filmet készít, független kulturális központot indított, és épp oly lelkes közösségformálója, mint csendes szemlélője a világnak. Leginkább a természetet járva van *otthon*.

CV

Tanulmányok

- 1988-1993 Nyíregyházi Művészeti Szakközépiskola, szobrász, bronz- és szoboröntő szak
1995-2000 Magyar Képzőművészeti Egyetem, szobrász szak, diploma
1995-2003 Eötvös Lóránt Tudomány Egyetem TTK, Kulturális antropológia szak, művészetantropológia Dr. Boglár Lajossal, Budapest
1999-2003 Magyar Képzőművészeti Egyetem (MKE) Vizuális nevelés- tanár szak, diploma
1999-2000 Brera Képzőművészeti Akadémia, festő szak Prof. Luciano Fabroval, Milano

Díjak

- 2008- 2009. Smohay díj, Magyar Nemzeti Múzeum- Szent István Király Múzeuma, Székesfehérvár
2007. Római Magyar Akadémia, Róma
2006. International Sculpture Symposion díja, Heidenheim, Németország
2004-2006. Derkovits Képzőművészeti Ösztöndíj, NKÖM, Budapest
2004. Stúdió díj, FKSE, Budapest
2002. Budapest Galéria- Budapest Főváros díja, Kunstverein, Bécs, Ausztria
2000. Finta Budapest Fővárosi Építész Stúdió díja
Nuuk Snow Fest nonfig., III. díj, Grönland
KulturKontakt díj: Salzburg, Ausztria
1999. S- E. ösztöndíj- Akademia di Brera, Milánó

Projektek

- 2013- A hegy c. vándorkiállítás szervezése
2012- 'Firúl Fira' Meseház és Alkotóműhely, vezetője, Visegrád
2011- Babatál Múterem Galéria (Budapest- Devon/Anglia)
2006- 2012 Mese- Múterem, országjáró előadások, kutatóműhely Pápainé mesemondóval
2004- 2005 Tűzraktár Nemzetközi Független Művészeti Projekt indítása, szervező
2003 Stúdió+, FKSE Budapest, Nyitott Múterem
2001-2003 Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület- FKSE, Bp., vezetőségi tag
2000- 2014 A Dovin Galéria művésze, Budapest

Válogatott egyéni kiállítások

2014. A hegy, vándorkiállítás, Galéria IX-XI, *Budapest, Visegrád, Csíksomlyó*
2013. Mátyás kútja, Ars Sacra, Petőfi Irodalmi Múzeum, *Budapest*
2012. Magyar Intézet, *Tallinn, Észtország*
2011. Ama napon, Templomgaléria / volt Trinitárius templom, *Eger*
2009. Hol hit... Nemzeti Múzeum- Szent István Király Múzeuma, *Székesfehérvár*
Aranyág, Budapest Galéria Kiállítóháza, *Budapest*
2008. Tündértánc, könyvbemutató és kiállítás, Kossuth Klub, *Budapest*
2007. Forest Altar, AIR, *Tokyo- Abiko, Japán*
Totem, Stadtmuseum, *Heidenheim, Németország*
2005. Mozgókeret, Batsford Arboretum, *Moreton-in-Marsh, Anglia*
2004. Status Statua, Dovin Galéria, *Budapest*
2003. Vákuum, Dovin Galéria, *Budapest*
Beetlemap- Bogárfutamterkép, Bochumer Kulturrrat, *Bochum, Németország*
2002. Lakáskiállítás, Kunstverein, *Bécs, Ausztria*

Válogatott csoportos kiállítások

2012. Mi a magyar? Múcsarnok, *Budapest*
ArtPlacc, Dovin, *Tihany*
2011. Istenem, Modern Művészeti Múzeum (MODEM), *Debrecen*
Treach Art, Városi Galéria, *Tajwan*
2010. Köz_egek, Ludwig Múzeum- Inzert, *Budapest*
2009. Kint vagyunk, FKSE *Budapest* - TAA, *New York*
2008. L' Art en Europe 5, Beaux Art- Balkon, Vranken- Pommery barlangok, *Párizs- Reims*
Az ikontól az installációig, Pannonhalmi Főapátság, *Pannonhalma*
Tutte 'le Strade, Római Magyar Akadémia, *Róma*
2007. Istennek titkai, Derkovits beszámoló, Ernst Múzeum, *Budapest*
2006. Táj nincs, Dovin Galéria, *Budapest*
2004. Keretezetlen tájképek, ICA, Dunaújváros; Galerija Prosirenih Medija, *Zágráb*;
Mile End Ecology Pavilion, *London*
Új lapot nyitunk, Kogart, *Budapest*
2003. Seaside Romance, Monchy's Museum, *Palanga, Litvánia*
2002. Plastica Dreams, Múcsarnok, *Budapest*
2000. The Observer, Snow Fest, *Nuuk, Grönland*

Díszlettervezés

- 2009- Világszép nádszálkisasszony, Neptun Brigád- Új Színház, majd Thália, *Budapest*
2009. Mobil/ J. Garceran, bemutató: Gödör, *Bp.*
2007. Grönholm- módszer/J. Garceran, Új Színház, *Budapest*
2006. Dakota/ J. Garceran, Neptun Brigád, Városi Színház, *Bp.*

Kurzus, AIR

1999. Európai Színházi Fesztivál díszletkurzus Ezio Frigerioval- Scala, Milano, *Olaszország*
2001. Nyári Akadémia, installáció kurzus, Salzburg- Hallein, *Ausztria*
2004. TIMP- International Art Camp, Tihany- Goldsmith College London
2006. Szobor és hangszer, Magyar Képzőművészeti Egyetem- Zeneakadémia, *Bodrogkeresztúr*

Művészkönyv

- Pápai Istvánné- Huszár Andrea Magdolna: Tündértánc, 2008. Budapest, művészi magánkiadás, mesekönyv, animált pörgetőkönyv

Videók

- A hegy, 14 perc, 2013, bemutató: Galéria IX-XI.
- Szívnyitogatás, 67 perc, 2011., három csatornás videóinstalláció Pápainé mesemondóról, a mesei hagyományról, bemutató: MODEM, Debrecen
- Tükörforrás, 4 perc, loop, bemutató: Ludwig Inzert, Budapest
- Hol hit... mese tér-időn túl, 19 perc, 2009., Pápai Istvánné mesemondó és Borsó Györgyné mesél
- Fa-kör, '40, loop
- Tengerparti románc, 4 perc, loop, 2002., bemutató: Palanga, Litvánia
- Jó szerencsét, 58 perc, 2004., A parajdi sóbányászatról, a Status Statua c. műhöz, Dovin Galéria

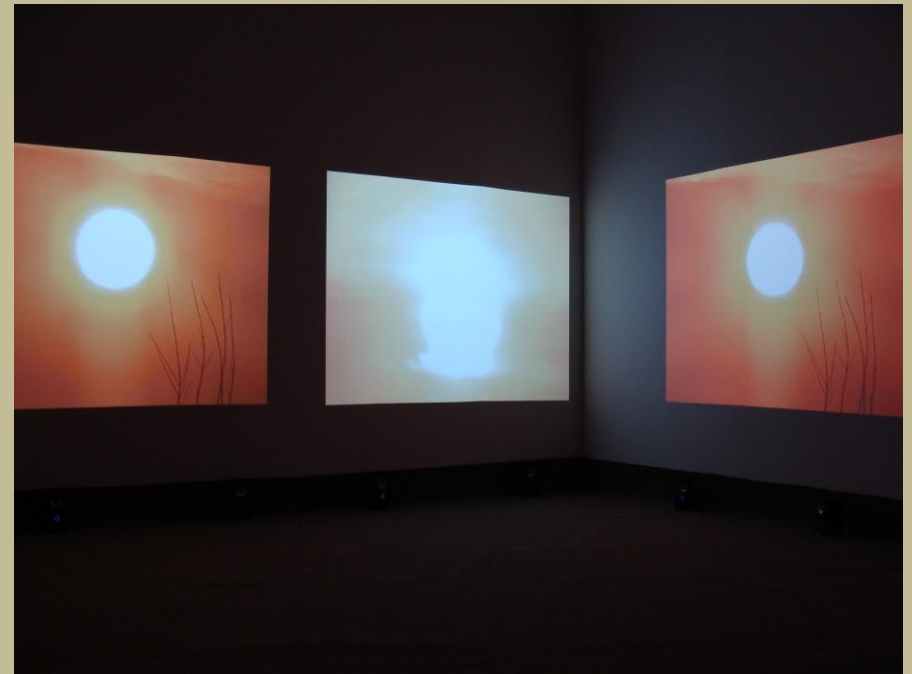
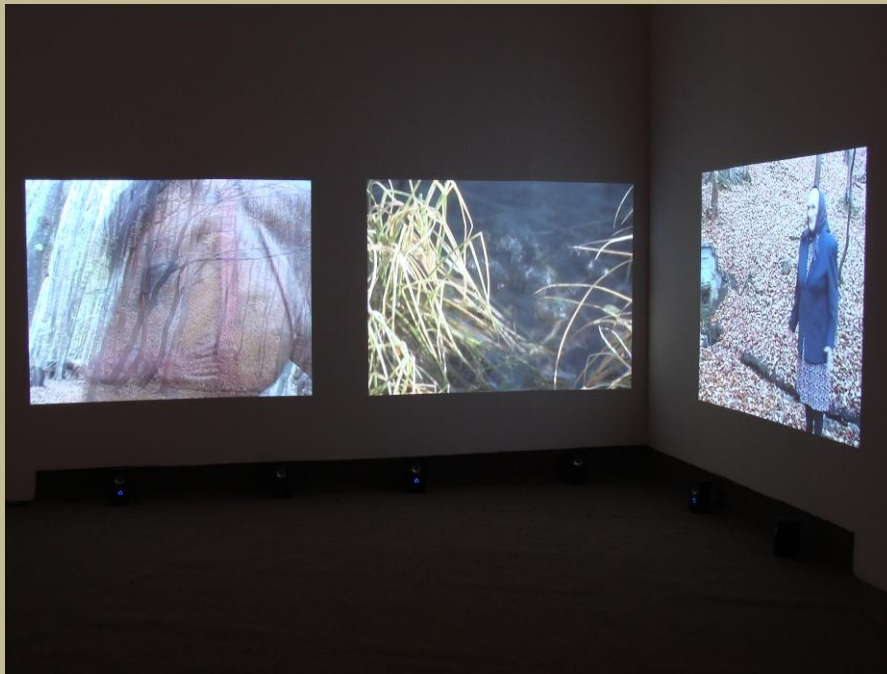
Mátyás király és a tisztavízű kút, 2013. installáció. Videón: népmese- Pápainé Páhi Emma, archaikus imák- Erdélyi Zsuzsanna. Együttműködő: Csitneki Szilvia. Élő növények, forrásvíz, szóttas. Petőfi Irodalmi Múzeum

Mátyás kútja, 2013., kapcsolódó események: gyermek mesehallgatás és szabadrajzolás.
Beszélgetés: Erdélyi Zsuzsanna néprajztudós, Chemez Farkas lovas zarándok és az alkotó.

Isten Szeme Napsugár a Szívnyitogatás c. installáció részlete, 2011 alföldi parasztház oromzata, fa, 3,4 x 5,2 x 0,1 m

Szívnyitogatás 2011. három csatornás videó installáció, 67 perc, loop

Ragusa videó, 2010, 11:00 perc

Hol hit... 2009, kétcsatornás videó installáció, 19:00 perc, loop

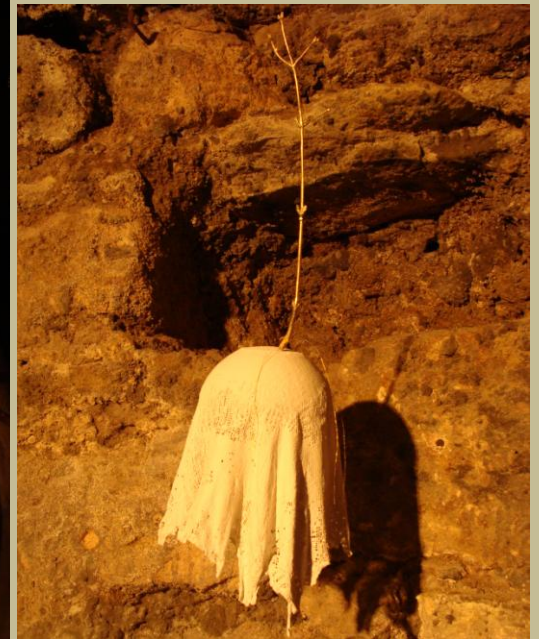
Hun oltár- búzával 2009, bronz, arany, ezüst, régészeti leletek: sírmellékletek Dunapenteléről és Csákvárról, búzaszemek, kiállítás a Nemzeti Múzeum - Székesfehérvári Szent István Király Múzeuma- régi Rendházban

Mag- Fehér 2009- 2010, fehér könyv, aranyból öntött búzamazgok, 15 x 38 x 32 cm

MAG-ŐS II. 2010, világítódoboz, fotó, szőttes, aranyból öntött búzamazok, 30 X 60 X 45 cm

Aranyág 2009, installáció, talált Mária szobor, gipsz, vörösgyag, fa, arany, 2.8 x 4 x 10 m

Huszár Andrea kiállításához (ARANYÁG c. kiállítás megnyitó)

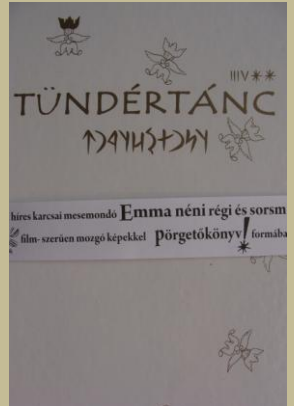
28 mondat--- Noche oscura del alma - /"A lélek sötét éjszakája" - Keresztes Szt. János /

Kilépve az ég alá, valamelyest enyhül a szorongás. Hagyd, hogy lecsússzanak rólad a képek. A mozdulataidat nem te irányítod. A templom falában római kő. A minden ok nélküli, hirtelen szomorúság. Hagyni, hogy legyen. Legyen végre már. Kényszerképzetünket hisszük önmagunknak. Ahogy élnem kéne, ezzel a szánalmas mondattal kezdődik minden. Telítődni végre az ürességgel, akár az ég. A lassan kiserkenő vér ösvényeit figyeled. Ahogy kiszakadsz, elkeveredsz és eltűnsz. Egy ismeretlen nő ismeretlen illatú teste, vagy csak a csillagos éggel egyedül. Valaminek az ígérete ilyenkor, mikor minden fáj. Mindegyik szó ima, csak valahogy kihalt, kirohadt belőlük valami. Egy ötszáz éve a tengerre néző ablak. A szokások és beidegezettségek kényszerzubbonya. Összeroncsolva és bemocskolva feküdni valami ragacsos, fekete felületen. Csak hunyorogni tudtam, a szemem a fényt nem viselte el. A fák közé ferdén bevilágított nap. Végiggondolni, ez az, ami sosem sikerült. Először fájdalomnak kell lennie, hogy végre valami valódi történhessen. Az angyal arca értelmetlenné tesz minden más látványt. Nem mintha bármit tudnék arról, hogy mi a gonosz. Valami poshadtság van mindenben. Valószínűleg mindig ugyanazt kell látnom. Otthonossá tenni mindezt, otthonossá a számkivetettséget. Valahol kimondhatatlanul messze lakik a pásztor.

Győrffy Ákos

Oltárasztal-Hun oltár 2008-2009,bronz,ezüst,aranyfüst,0.4x2x1m

Tündértánc / Pápainé- Huszár 2008. Budapest, magánkiadás, mesekönyv- művész pörgetőkönyv

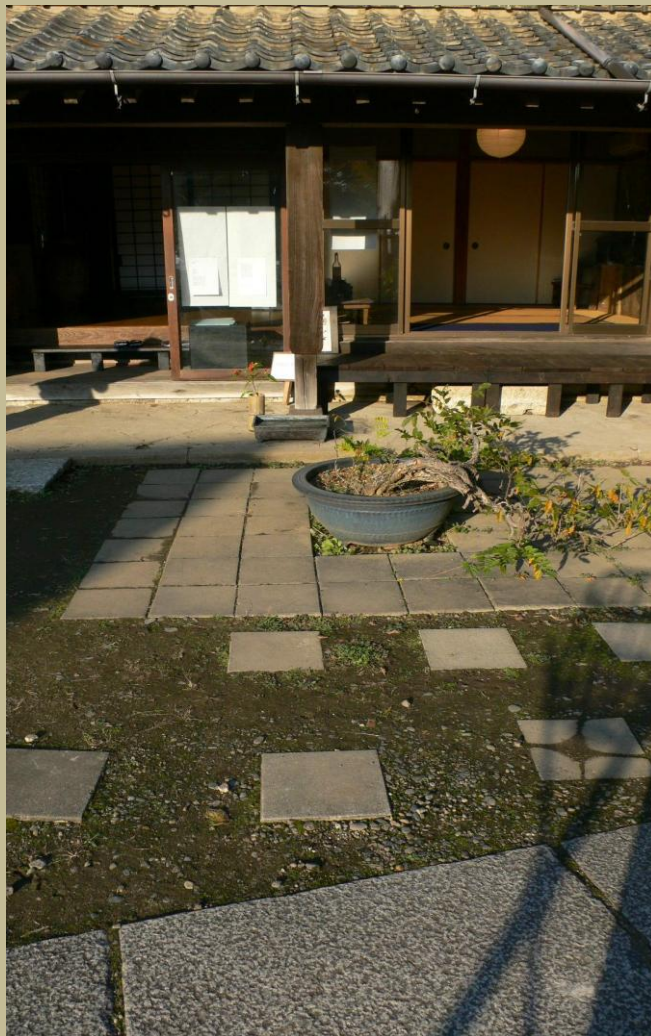
Életszentség- Mátyás király ébresztése 2008, Pannonhalmi Főapátság, XV. századi velencei mester olajképe, a Mátyás kehely ezüst párja, só, tölgyfa, Simmer Sándor fadaragóval együttműködésben

Mozgókert 2004, installáció, talicska, élő növények, Batsford Arborétum, Anglia

Fa-kör 2005, videó, 00:40 perc, loop

PATAK

Huszár Andreának

1.

Hajnal,
zúgó lehe,
szarvas,
vízimalom,
középkor.

2.

Elsodort hidak, imbolygó pallók,
pipafüst, sodorba szálló,
csalán, kakukk, rétek és léptek,
vakrák a buggyanó kulacsban,

„vízesésben kerengő málnaszag”,
teknős-formájú kövek,
betonteknő, rozsdás szögesdrót
által körbefont, átívelő csövek...

3.

Fényét csillogja a szemed,
ő a te ezüst-ékszered,
ha háborogsz: sebes sodor vagy,
ha nyugszol: öböl, alvadó nap,
tűnő vize eredben loccsan,
a falevél földben kereng,
felszínén, ha záporok forrnak,
belül, szívedben sistereg,
kövei: húgaid, öcséid,
s a part, amikor elmarad:
anyád, apád s a régi lak,
megértesz valamit: fölfénylik,
elalszol, tékozolsz: kihuny,
amerre fut: arra az Út.

Mile Zsigmond

Sound of the Streamwater · 水の流れの音

ヒュウザー アンドレア (ハンガリー)

Husza' Andrea

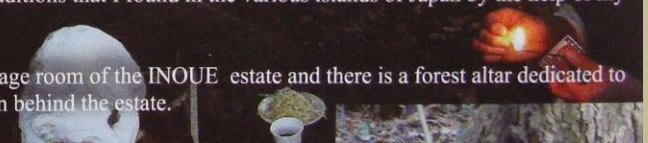
素材: アイヌの熊、石膏、竹、麻紐、紙コップ、スルメ、トレイ 場所: 相島の森

According to the beliefs of the Eurasian people those sites that are physically far away from each other are connected to each other on a spiritual continent the totem animal of which is the bear. The cult of the bear was preserved in rites, songs and objects among the sons and daughters of the soil, dwelling here. While visiting holy sites we are taking an active journey on the ancient path that helps the survival of endangered ethnic cultures.

My arrival at Japan is the farthest point of the sound that I had first heard in Hungary and that makes me search traditions of different cultures, therefore helping them survive. I tried to give a new form to the old content of the abundant traditions that I found in the various islands of Japan by the help of my friends who gave me a warm welcome.

The exhibition was realised in two places. There is a video installation in the rice storage room of the INOUE estate and there is a forest altar dedicated to our ancestors next to a saint tree of the Shinto tradition in the woods on the mountain behind the estate.

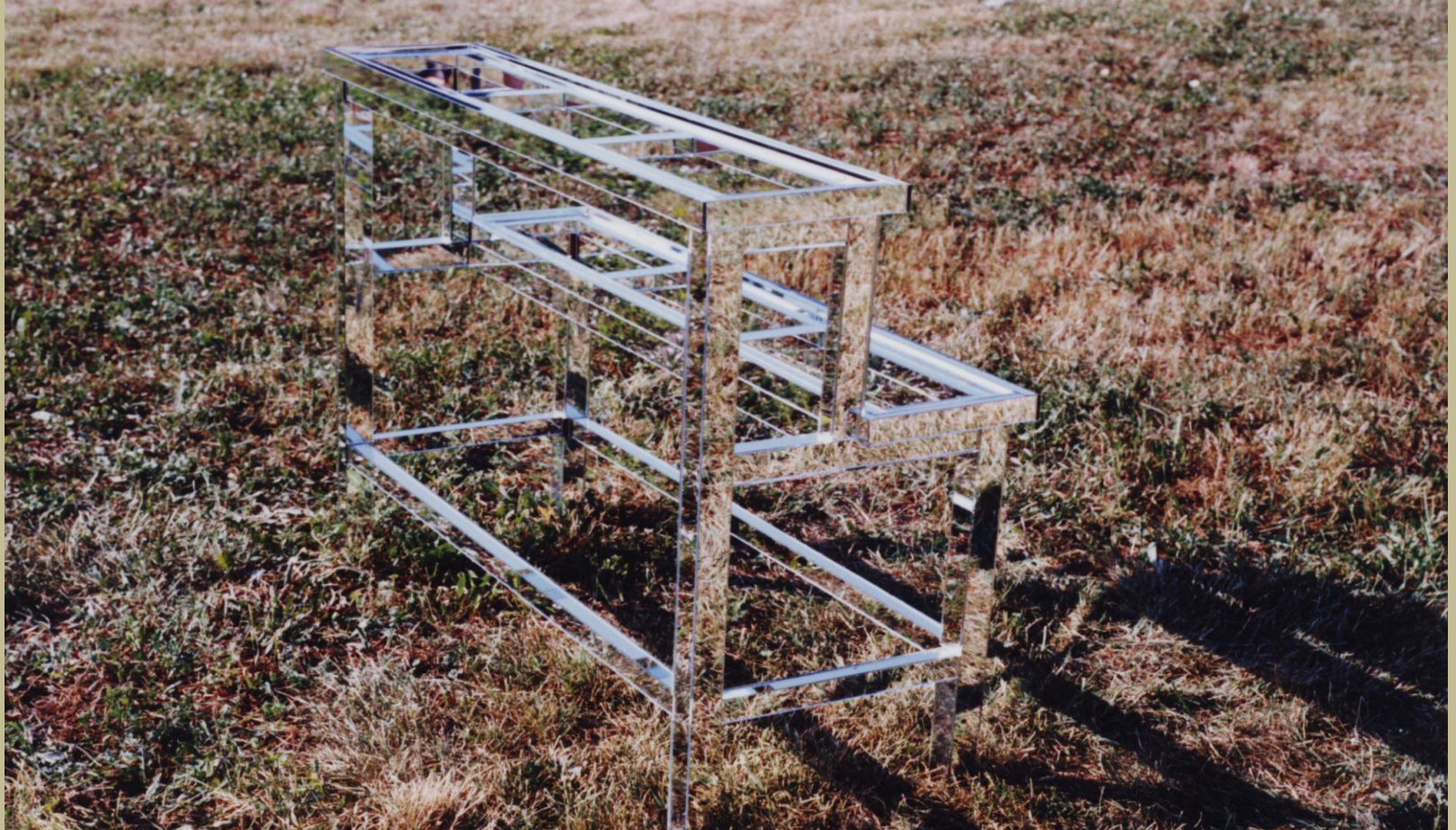
Erdei oltár 2007, installáció egy sinto szent hegyen, és videó- 25 perc, vers papíron, étel, ital, növények, Tokyo- Abiko, Japán

Shakkei 2004-től sorozat, installált fotó plexin, Schratzenberg, Ausztira 60 x 90 x 80 cm

Tér-kép 2004, installáció, bronztükrök, hegesztett vas, 2, 6 x 5 x 6

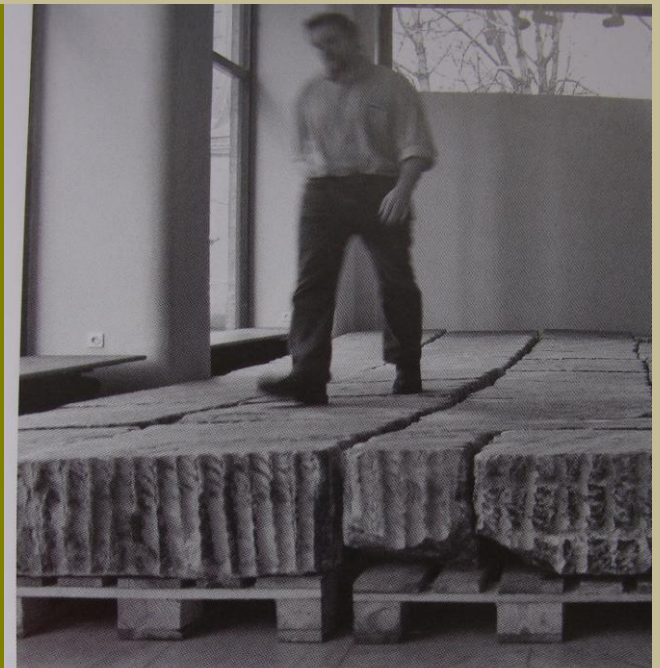
Állvány 1999, tükör, fa, elhelyezés a tájban, 0.9 x 1.3 x 0.5 m

Status Statua 2004, installáció, kő, 0.3 x 4 x 10 m, és videó, címe: **Jó szerencsét**, 49 perc

Jó szerencsét, videó, Parajdi Sóbánya, 49:00 perc, loop, a Status Statua készítéséről

HUSZÁR ANDREA · Status statua – szoborállapot · 2004

zel párhuzamosan 1995 és 2003 között az ELTE kulturális antropológia szakán, 1997 és 2003 között az MKE vizuális nevelés szakán végezte tanulmányait. 1999–2000-ben a milánói Brera Akadémián tanult. 2001 és 2004 között a Fialal Képzőművészek Stúdiója Egyesület vezetőségi tagja volt. 2004-ben a Tűzraktár Projekt alapítója és szervezője volt.

élt
ko:
bar
tag
rec
mú:
tár.
Foi
dán

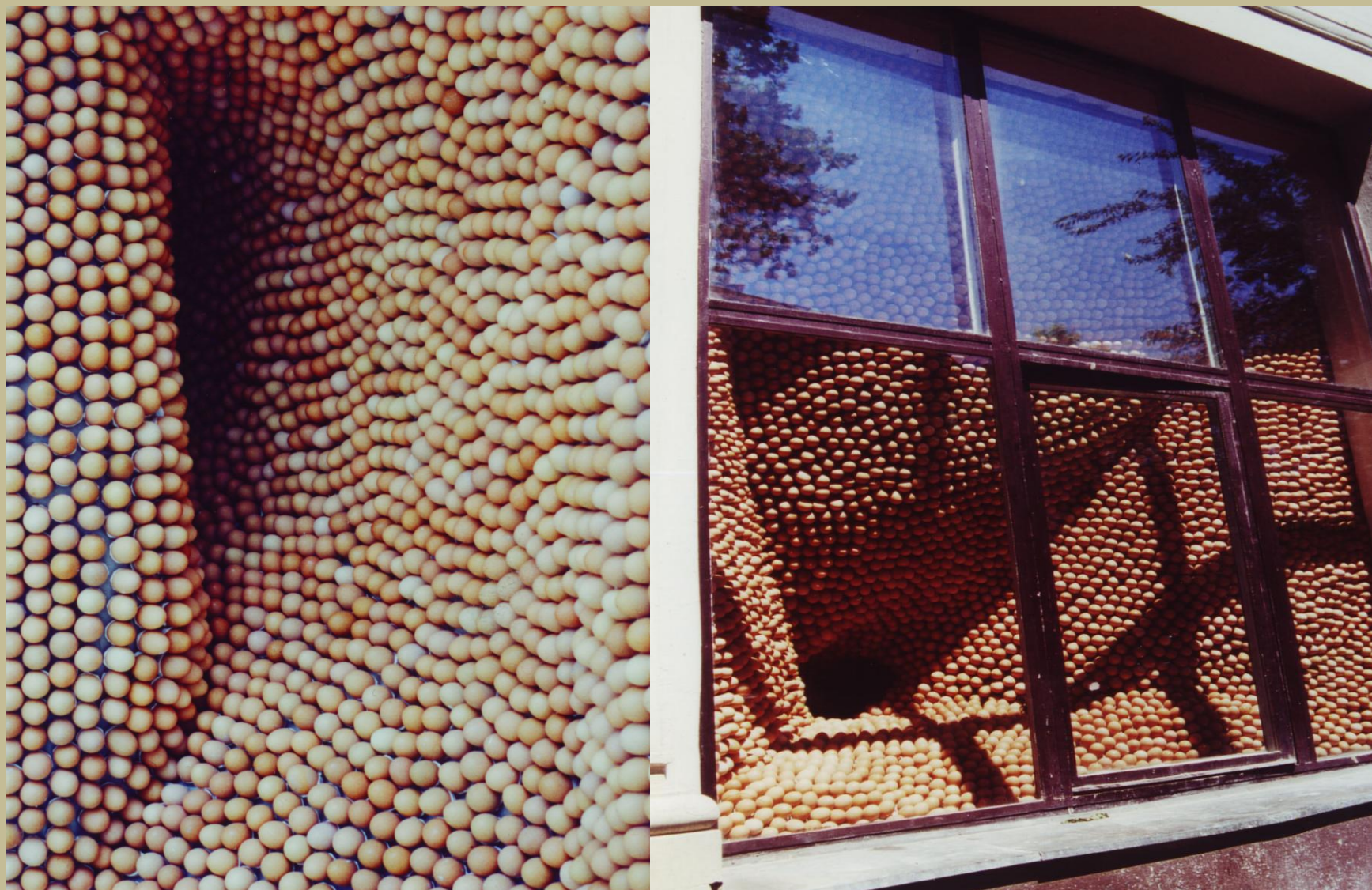
Mi addig is, egy ügyes Huszár-vágással,

átsétálunk a „Rét” világába, s ezzel végrehajtjuk a magunk kis külön szabadulómutatványát. Mert itt most végre oly módon kertelhetünk, hogy egyszerre lehetünk kint is meg bent is, nem kötnek szigorú térkategóriák. A galéria terében egy domborzattal, szoborcsoportokkal, növényzettel felszerelt rétméntén haladhatunk. Körüljárhatjuk e belső rétet, térkompromisszumot köthetünk, rácsodálkozhatunk egy-egy perspektívára, elmélázhatunk egy levél különös színén, állagán. Belemenni nem lehet (de hiszen már bent vagyunk!), csak viszonyulni hozzá, elfogadni a fel- és meghívását, próbálgatni saját külső és belső határainkat. Természet és kultúra találkozása a boncasztalon; a boncasztal pedig, ahogy a nagy író is mondta, én vagyok. C'est moi. Teszteld magad: ha bemész mondjuk egy japánkertbe, képes vagy-e megszámolni, hány kavics van elhelyezve egy nagyobb kő köré, anélkül, hogy megkérdeznéd, miért fontos ez? Képes vagy-e egy táj leíró részzeit is elolvasni, vagy azokat gyorsan átlapozod, hadd haladjon a cselekmény? Képes vagy-e bemenni egy zárt térbe úgy, hogy te közben nyitva maradsz? Elfogadod-e, hogy a kint most bent van? Vagy inkább maradjon csak minden ott, ahova tartozik és úgy, ahogyan van? Csak hát: látod-e, hogy hogy van? A kerthez, a réthez, a természethez a kultúrából érkezünk, ezen már nem lehet segíteni: az ártatlanság elveszett. Némi rásegítéssel azonban még elő lehet idézni olyan lelki, szellemi állapotokat, amelyekben az átjárás a kettő között kitisztul, s akadálymentesen közlekedhetünk. És akkor kapunk rétet estére, és nem, nem kell egyszerre lépni. (Huszár Andrea: Rét, Dovin Galéria, május 21-ig.)

Lázár Eszter: Mi addig is egy ügyes Huszár-vágással, Múértő, 2004/V.

Tér-rét 2001, installáció, élő növények, fa, kavics, 0.6 x 9 x 8 m
Együttműködésben a Fővárosi Kertészettel, Dóvin Galéria Budapest

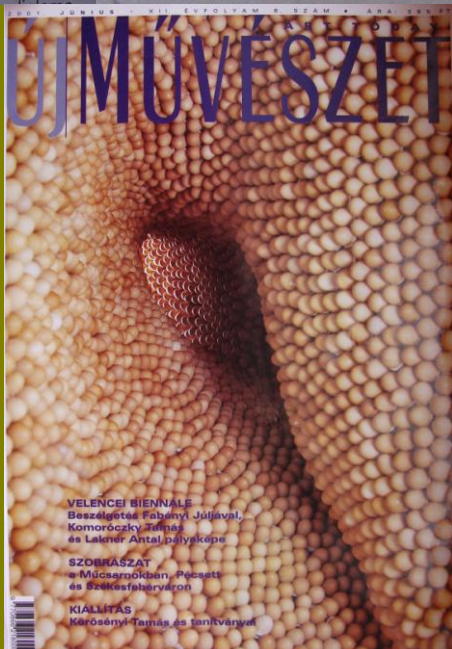

Tibizen 2000 (Epreskert), 2001 (Múcsarnok, Budapest) installáció, tojáshéj, fa, gipsz, műanyagháló, 6,2 x 6 x 6 m

az azokat összekötő vágatok kapcsolták össze; a végtelen türelmet és sziszifuszi munkát igénylő műben 25 000 darab tojást használt fel az alkotó és csapata. A terem csak kívülről volt megközelíthető, az átvezető vágatok által tagolt tojásfalak mind-egyike plasztikus domborműként jelent meg, s az épület körbejárása során bontakozott ki az installáció egésze. A munka törekenysége és a szakaszos feltárulásból és a belső részek láthatatlanságából fakadó megismerhetetlensége különös feszültséggel teltette a monumentális ellenére is-rendkívül érzékeny művet.

Némileg ellentmond ennek, hogy Huszár Andrea eddigi munkáiban is mindig egy-egy jellegzetes, fontos teret „lakott be”, s ehhez mindig több ember segítségére volt szüksége. Diplomamunkája a kiállítás legszebb és legkülönlegesebb műve, amely a hazai és nemzetközi művészeti mezőnyben is kiemelkedő. A műterem nyílásait tojásokból kirakott falak és

A mű címe: *Tibizen*, az alkotó gondolkodásmódját, az alkotás folyamatát jelzi. Ezt a szót Vergilius a közties gondolat megjelölésére használja. Huszár Andrea számára a gondolatban élő mű egyenlő fontosságú és értékű az anyagban megvalósulóval. A létrejött alkotások a tibizenek, a gondolatok kötőelemei. Huszár Andrea korábbi munkáinál is tárgy és környezete reflektálnak egymásra. Elég a tükörrel teljesen bevont virágállványt említe-

Új Művészet címlap 2001. július

az annak teret adó térből? Az általános érvényű szobrászi probléma: a szobor, mint test és környezete, mint tér viszonyának kérdése. A klasszikus szobor pozitív, önmagában álló test. De miért ne lehetne a körülötte lévő „szabad” tér is a szobrászat alapanyaga? A kérdés nem újkeletű, de mindig izgalmas. A negatív szobor, a testen belüli „üres” tér. Ez érdekelte az alkotót ebben az esetben. De mi a szobor? A tojások alkotta ívelt burok? A tér, amit lehatárol, vagy amit

Wehner Viola: Tojáshéj, Új Művészet, 2000/9. 12. o.

Huszár Andrea szobrász, diplomamunkáját több éves munkájának helyszínén, epreskerti műtermének terébe installálta. A teret képzeltbeli gömbcikkelyekkel feldarabolva, az így létrejövő osztott térérszerek találkozási felületét megjelölte. Szokatlan anyagot választva, a burkot képző rács és karton szerkezetet több ezer tojásból borítja. Az installáció kitölti a műtermet, megnézni csak annak ablak- és ajtónyílásain át lehet. A betekintő nyílások más-más kompozíciót mutatnak, kanyargó járatot képezve befelé vezetnek a tekintetet.

A mű címe: *Tibizen*, az alkotó gondolkodásmódját, az alkotás folyamatát jelzi. Ezt a szót Vergilius a költés gondolat megjelölésére használja. Huszár Andrea számára a gondolatban élő mű egyenlő fontosságú és értékű az anyagban megvalósulóval. A létrejött alkotások a tibizenek, a gondolatok kötőelemei.

Huszár Andrea korábbi munkáinál is tárgy és környezete reflektálnak egymásra. Elég a tükörrel teljesen bevont virágállványt említenem, mely visszaveri az őt befogadó tér képeit, homogén közegben pedig kaméleonként szinte láthatatlanná válik. A Főiskola aulájában kötélen száradó lepedői között sétáló nézőt nem hagyhatta nyugodni a kötél hiánya. Ezek a gipszszel kimerevített függő textilek ugyanazt a kérdést feszegetik, mint a műterem ablakán 90 fokkal elforgatott függöny-installációja.

A diplomainstalláció előtt állva a műtárgyak által ritkán kiváltott érzés fog el: kizártság, kirekesztettség. De miből, honnan? A mű teréből, az annak teret adó térből? Az általános érvényű szobrászi probléma: a szobor, mint test és környezete, mint tér viszonyának kérdése. A klasszikus szobor pozitív, önmagában álló test. De miért ne lehetne a körülötte lévő „szabad” tér is a szobrászat alapanyaga? A kérdés nem újkeletű, de mindig izgalmas. A negatív szobor, a testen belüli „üres” tér. Ez érdekelte az alkotót ebben az esetben. De mi a szobor? A tojások alkotta ívelt burkok? A tér, amit lehatárol, vagy amit kirekeszt? Az előbbi nem érzékeljük – nem is lehetünk biztosak benne, hogy üres –, az utóbbit annál inkább. Kirekesztettség érzésünket erősíti a tojásalagutak hívogató hatása. A tekintet, elkalandozva a szép faktúrán, a fény-árnyék játékokon, újra és újra a sejtelmes járatba téved. E lehetőség azonban csak a szem számára adott, az érintést az ablaküveg megakadályozza.

A műtől nem tagadható el erotikus kisugárzása. Érzékenységét, érzékiségét a törékeny tojásból látványa ébreszti. A tojásnak itt esztétikai minőségei – formája, matt bőrszíne – kapnak főszerepet, de nem kerülhetők meg a szimbolikus terheltségű termékenység asszociációk sem, melyek szintén az erotikus jelleget erősítik, akár csak a hajlatok narancsbarna árnyékainak testisége.

A finom anyag érintésre ösztönöz, de ez lehetetlen, mert a mű el van zárva, el vagyunk tőle zárva. Az ablaküveg vitrínként védi, csupán a szem számára érhető el. Anyaga mégis több érzékszervünkből csalogat inger-emlékeket. A tojás törékeny héjának érzete cseng vissza az egész felület látva, mely lehatárolja, beburkolja, óvja a benti térszerveket, kijelöli találkozásait. Az installáció ellentétes érzéseket vált ki, hív-kirekeszt, csalogat-elzárkózik, ingerel, de távol marad. Vissza-visszatérek minden nyíláshoz - nem hagy nyugodni.

Erdősi Anikó

Andrea Huszár installed her diploma work in the scene of her activities for several years, her Strawberry Gardens (the premises of the College of Fine Arts) studio. She divided the space by imaginary cones and marked the adjoining surfaces of the spatial parts so produced. Using a rather unusual material, the sculptor covered the grid and cardboard structure forming the envelopment with over a thousand eggshells. The installation fills the whole studio; it can only be viewed at through its door and windows. Peering in through the different openings reveal different compositions: winding passages open up and lead the eye inside.

The title, *Tibizen*, signifies the habit of mind, the creative process of the artist. The word is used by Virgil to mean an intermediary thought. For Andrea Huszár, the work living in the mind is just as important and valuable as the work realised in material. The works of art that have come about are the tibizens, the binding means of thought.

In her earlier work, Andrea Huszár had object and its environment reflect upon each other. Let it suffice to mention only the flower stand completely covered by mirrors, which reflect the images of the space stand is surrounded by, while it becomes almost invisible, somewhat like a chameleon, in a homogeneous setting. Or the viewer walking between her sheets hanging in the aula of the College could not but worry about the missing strings. The textiles stiffened by plaster dwell on the same question, as does the installation in the studio window where the curtain is turned round 90 degrees.

Standing in front of the installation, one has a feeling objects of art seldom elicit, that of being excluded and proscribed. But from where and what? From the space of the work of art? From the space that gives it space? The issue of the relation between sculpture as body and its surroundings as space is of general import in sculpture. A classical statue is positive, a body standing by itself. But why could the surrounding "free space" not be considered as a material of the sculptor? There is nothing novel about the question, and it is certainly always exciting. The negative statue is the "empty" space within the body. This is what the present artist was interested in. But what is the statue? The vaulted envelopment made up of eggshells? And what is the space it delimits or excludes? We do not even sense the former – we cannot even be sure whether it is empty or not –, but the latter all the more so. Our sense of being excluded is strengthened by the inviting effect of the eggshell tunnels. One's eye meanders on the nice facture, the games of light and shadow, and is again and again lost in a mysterious passage. This possibility is given, however, only to the eye, the window-glass prevents touch.

The erotic effusion of the work could hardly be denied. The impression of sensibility and sensuality are made by the view of the brittle eggshells. The major role here is played by the aesthetic qualities of the egg – its shape and skin-colour –, but the symbolically burdened fertility associations cannot be neglected either, which also stress the erotic character, like the fleshiness of the brownish yellow shadows in the curves.

The fine material would make us to touch it, but this is impossible, for the work is locked up and we are locked out. It is protected by the window-glass, as though it were in a glass cabinet; it is open only for the eye. Its material however summons up memories of stimuli in our senses. The inking of the fragile shell of the egg is felt on the whole surface that delimits, envelopes, guards the spatial parts inside and determines their assembly. The installation elicits contradictory feelings: it invites and excludes, lures and retreats, stimulates, but distances itself. I keep returning to every opening again – it doesn't let me rest.

Anikó Erdősi

Búzagúlán lebegő o

DÍJAZOTT Huszár Andrea Magdolna kiállítása a díszte

GÁBOR GINA
gabor.gina@fmh.plt.hu

Székesfehérvár – Különös oltárművet láthat a látogató a Szent István Király Múzeum dísztermében, a tavalyi Smohay-díjas, Huszár Andrea Magdolna szobrászművész tárlatán.

Az alkotó egy hónapra Székesfehérvárra költözött, mert előszeretettel készít olyan műveket, amelyek helyspecifikusak. Egy-egy installáció elkészítésénél a születendő művet befogadó tér érdekli, a kint és bent kérdése izgatja.

nagymúltú épületét és a várost, Fehérvárt és környékét... Nos, a múzeumban látható „eredmény” érdekes ugyan, de kissé ellentmondásos.

A legszebb és legszembe-tűnőbb a búzaszemekből emelt, hatalmas gúla, amelynek tetején valósággal lebeg egy hatalmas oltár, amely aranyozott bronzból készült – holott úgy hat, mintha fából faragták volna rá a motívumokat... Az alkotó – az installáció megalkotója – azt mondja, a különös oltármű magyarországi bemutatójának színhelye a múzeum díszterme.

rális, kulturális szerepe – is meghatározza. Am az alkotót most nem csak a tér – a kint és bent – hanem az idő (azaz az időtlenség) kérdése is izgatja. Ezért kapcsolt az oltárműhöz egy videoinstallációt, amelynek főszereplője a mese. Méghozzá a tiszta forrásból táplálkozó – s az időtlenséget képviselő – mese. Az alkotó kulturális antropológiát is tanult. Nem véletlen tehát, hogy

Az alkotó az adott teret – azaz a kiállítóhelyet – is a mű részének tekinti

meghatározza. Am az alkotót most nem csak a tér – a kint és bent – hanem az idő (azaz az időtlenség) kérdése is izgatja. Ezért kapcsolt az oltárműhöz egy videoinstallációt, amelynek főszereplője a mese. Méghozzá a tiszta forrásból táplálkozó – s az időtlenséget képviselő – mese. Az alkotó kulturális antropológiát is tanult. Nem véletlen tehát, hogy

Az alkotó az adott teret – azaz a kiállítóhelyet – is a mű részének tekinti

érdeklődése a mese felé (is) fordult. Különösen azután, hogy megismerkedett a híres karcsai mesélővel, *Páhi Emma* nénival. Kettejük kapcsolatából könyvművészeti alkotás született: Emma néni csillogóktól kapott meséit a képzőművész körkompozíciói

- Huszár Andrea 2000-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán. Alkotásaira jellemző az eredeti anyaghasználat. Többrékes, többnyire mulandó anyagokkal – papírral, kartonnal, textillel, üveggel, sóval, porral, sőt tojáshéjjal – dolgozik, instabil vagy amorf anyagokat hoz helyzetbe.

- Az alkotó a szobrász szak mellett párhuzamosan kulturális antropoló-

Gábor G.: Búzagúlán... Fejér m. Hírlap, 2009.11.02.

upipókéje

lik meg a kiállítása. antropológus rendezővel kutatom

a Hamupipóké körülült nyhaasztalt,

kiállítóteremben egy kitüntetett teret hoz létre, amely parasztoltár, Mária-oltár, a mese oltára. Asztal valójában, amelyet eleven fácskák vesznek körül, egy korábbi, Fénykert című alkotása „szereplői”. Hiszen a mese „alapanyaga” az ember és a természet, az egyén és a közösség kapcsolata. Az asztalon különféle személyes tárgyak, ame-

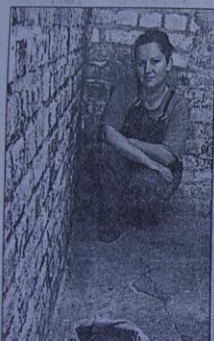
Varga Klára: A kultúra Hamupipókéje, Magyar Nemzet 2006/03/16.

Wehner Tibor: A Derkovits Ösztöndíj története, 2006, Budapest

Wabenartige Papierskulptur verfremdet den Kellerraum

Andrea Huszár aus Ungarn stellt im Gerther Kulturmagazin aus

Von Werner Streletz

Was ist eine Käferkarte? Das Rätsel löst sich in der neuen Ausstellung im Kulturrrat. Dort zeigt die ungarische Künstlerin Andrea Huszár raumbezogene Installationen.

Das Ambiente, in dem die junge Künstlerin ihre Phantasie spielen lassen konnte, ist abenteuerlich. Tief hinab in den Keller des Kulturmagazins muss steigen, wer Huszárs Einfallen folgen will. Das Konzept: Die Installationen gehen

sind sie geöffnet. Doch das ist eine Irritation: In Wahrheit ergibt sich die gerundete Form der kleinen Säcke dadurch, dass der Beutel vor dem Füllen mit Sand mit Leim bestrichen worden ist. Der Sand wird herausgenommen, die Form bleibt konstant. In der oberen Öffnung hat die Künstlerin jeweils eine exakt zugeschnittene Glasscheibe befestigt. Man schaut in die Säcke also hinein wie in kleine Weiher - die allerdings leer sind.

Auf den ersten Blick wirkt die dritte Installation völlig unspektakulär. Mehl ist auf dem

Streletz, W.: Wagenartige Papierskulptur... WAZ, Bochum, 2004

az annak teret adó térből? Az általános érvényű szobrászi probléma: a szobor, mint test és környezete, mint tér viszonyának kérdése. A klasszikus szobor pozitív, önmagában álló test. De miért ne lehetne a körülötte lévő „szabad” tér is a szobrászat alapanyaga? A kérdés nem újkeletű, de mindig izgalmas. A negatív szobor, a testen belüli „üres” tér. Ez érdekelte az alkotót ebben az esetben. De mi a szobor? A tojások alkotta ívelt burok? A tér, amit lehatárol, vagy amit

Erdősi Anikó: Huszár Andrea, 2000. MKE Szobrász szak

Huszár Andrea olyan kísérletre vállalkozott az általa kidolgozott munkáival, amely elsősorban a mű létrehozása, az esztétika, a befogadás, az értelmezés antropológiai szemléletű megközelítésére törekszik. A kiállítás címe - Engrammak - egy Németh Lajostól kölcsönzött fogalmat választott. Konceptiójában bizonyos esztétikai fogalmak, a vizuális művészet formai kategóriái, a befogadás bizonyos elemeinek szociokulturális determinációja mellett, annak univerzálisan [kultúrától, az adott művészeti alkotás társadalmi megítélésétől stb. független], eleve adott elemeire utal. Olyan jelenségekre, tulajdonságokra tehát, amelyek a művészet, az alkotás, a művészi attitűd sajátos esszenciáját adják, így mintegy legnagyobb közös osztóként mindenfajta művészetben fellelhetők (legyen szó akár naiv, akár magasművészetéről). A közös pontok felfedezésének lehetőségét nyújtva kerülhettek egy szobába Tandori Dezső rajzmásolatai, Németh Lajos művészettörténész 1986-ban keltezett, A művészetírás és a művészetantropológia című, 24 oldalas munkája, kézirát formájában, hibákkal, javításokkal együtt; a művész nő Grönlandon készített két fotója, amelyek olyan fókabőrökről készültek, amelyekből a tradicionális, nadragokra vart, státuszjelzésekkel bíró eszkimó minták készülnek; valamint Pap Mária naiv jellegű munkái.

Bora Éva Beatrix:GlobArt,Balkon 2003

Huszár Andrea olyan kísérletre vállalkozott az általa kidolgozott munkáival, amely elsősorban a mű létrehozása, az esztétika, a befogadás, az értelmezés antropológiai szemléletű megközelítésére törekszik. A kiállítás címe - Engrammak - egy Németh Lajostól kölcsönzött fogalmat választott. Konceptiójában bizonyos esztétikai fogalmak, a vizuális művészet formai kategóriái, a befogadás bizonyos elemeinek szociokulturális determinációja mellett, annak univerzálisan [kultúrától, az adott művészeti alkotás társadalmi megítélésétől stb. független], eleve adott elemeire utal. Olyan jelenségekre, tulajdonságokra tehát, amelyek a művészet, az alkotás, a művészi attitűd sajátos esszenciáját adják, így mintegy legnagyobb közös osztóként mindenfajta művészetben fellelhetők (legyen szó akár naiv, akár magasművészetéről).

